

viis ikke gjøre Noget — og den høitærede Krigsminister vil vistnok være enig heri — om de ikke ere ganske nye, men lidt brugte, og jeg haaber ikke, at den høitærede Krigsminister vil finde nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa dette Forslag af Udvalget. Skulde det cerede Medlem virkelig kunne oplyse, at det var umuligt for Marinen at vise den Belvillie imod Krigsministeriet — i dette Tilfælde ligesom jeg ogsaa antager i andre i Fremtiden mødende Tilfælde — uden Betaling at levere saadanne Fartøier, saa vil Sagen stille sig anderledes, men jeg troer rigtignok, at naar der ikke gives andre antagelige Oplysninger, maa man gaae ud fra, at Marinen maa kunne præstere disse 5 Fartøier, uden at der gives den noget Bederlag. Findes Fartøierne ikke, synes det mig at være rigtigst, at Bevillingen til dem blev givet til Marineministeriet, og at ikke Krigsministeriet skulde begynde paa at bygge saadanne smaa Fartøier. Det gjør mig ondt, at jeg ikke har kunnet tiltræde Fleertallets Forslag under Nr. 40 og heller ikke det af Krigsministeren under Nr. 39 stillede Forslag. Jeg antager næsten, at Krigsministeren har stillet sit Forslag under Nr. 39 noget ironisk, for at vise, hvorledes man ved den overordentlige Kjærlighed, vi have til at indkalde Militairarbeidere, komme til høist mærkværdige Resultater. Jeg kan godt forstaae, at man vil have saa mange af vore Folk som muligt indkaldte for at faae dem uddannede til Soldater, men hvorfor vil man indkalde disse uhykkelige Militairarbeidere, som ikke skulle uddannes paa denne Maade som de andre, men i Reglen udføre en noget bedrøvelig Tjeneste? Jeg troer ikke, at de i det Hele vende tilbage som dygtigere Personer, efterat have gjort Tjeneste som Militairarbeidere. Jeg vil derfor stemme for, at man tager saa faa af Militairarbeiderne ind som muligt, og altsaa gaaer i den modsatte Retning af den her er foreslaaet, og det saameget mere, som Staten ikke har nogen Udgift ved at bruge andre Arbeidere istedetfor Militairarbeiderne. Her er det Tilfælde, at Artilleriet ved Tøihuset og Laboratoriet skal bruge endeel Folk, og det er vistnok utvivlsomt efter de Oplysninger, der foreligge, at dette Arbeide, der er Tale om, vil blive bedre udført ved leiede Folk end ved

uvovede Militairarbeidere. Det ligger i Sagens Natur, at ved en Deel af disse Arbeider maa der nogen Øvelse til, inden de kunne udføres godt, og der er virkelig mange Militairarbeidere, der ere uskikede til dette Arbeide. Er det nu forstandigt, naar man ikke engang sparer Penge derved, istedetfor at tage leiede Folk — som man kan affeidle, hvis de ikke forstaae at arbejde, og beholde, naar de lidt efter lidt have viist, at de ere kyndige Arbeidere —, at ville indkalde Militairarbeidere, enten 145 Militairarbeidere om Aaret eller et mindre Antal, hvis Fleertallets Forslag gaaer igjennem, blot for at faae dem, uden at spare derved? Thi, hvis den høitærede Krigsminister virkelig har Ret, vil han behøve til faste Arbeidere 5,000 Rb., og desuden til Militairarbeidere 21,869 Rb. Maaskee har den høitærede Minister regnet lidt for høit, men i alt Fald vil Summen for de faste Arbeidere blive 5,000 Rb. og for de militaire Arbeidere omtrent 20,000 Rb. Der have vi altsaa en Sum af 25,000 Rb., hvorfor vi kunne faae leiede Folk, der udføre Arbeidet bedre og mere efter Bestyrelsens Driste, end man kan vente af de militaire Arbeidere. Og dog skulle disse uhykkelige Mennesker indkaldes og Staten give lige meget ud; det kan jeg virkelig ikke forstaae, kan være rigtigst. Skulde derimod den høitærede Minister kunne gaae ind paa Fleertallets Forslag, saa vilde derved ganske vist spares Noget, idet det der gik med kun beløb sig til 14,325 + 5,000 Rb., og der vil altsaa derved omtrent spares 5,000 Rb. Jeg haaber, at den høitærede Minister, dersom han ikke kan gaae ind paa Fleertallets Forslag, vil fraraade Thinget at gaae ind paa sit eget Forslag, og derimod holde paa det, som oprindeligt er stillet, saa at vi ikke, for at faae disse Militairarbeidere indkaldte, betale det Samme og faae Arbeidet mindre godt udført. Der er en Post under Nr. 41 af Udvalgets Fleertal, som vi gjentagne Gange have havt for, om at nedsette Summen med 5,000 Rb., som vare opførte til Anskaffelse af Jernkrybber m. m. til Artillerikasernen, hvilket jeg heller ikke kan være med til. Jeg har den allerstørste Medfølelse for dem, der skulle kæmpe med alle de Ulemper, som ved Trækrybber forarsages ved Nætter og